

Nº 2.-

22 de Juliol de 1947.

En la nefasta data d'aquest 19 de Juliol...

LA CATALUNYA DE TOTS

"Que els rics es facin més rics i que els pobres es fessin més pobres".

Tal és, de fet, el principi de la política del franquisme. Més luxe a dalt i més misèria a baix. Per als jerarques, els alts guanys; per al poble els baixos sous. Per als privilegiats, les orgies, per els sacrificats, les beses.

La divisió social en dues classes extremes, tràgicament desnivellades, repugna a l'esperit de justícia, desfa la moral, trenca la solidaritat humana, posa en els cors dels humiliats -no volem dir dels humils- el desig de revenja, prepara les explosions capgiradores. I si en qualsevol país aquesta divisió és insensata i absurda, molt més ho és a Catalunya, país democràtic i igualitari en la seva doble tradició política i social.

Per la seva estructura, que li ve de la vella segles, la societat catalana, en comptes d'ésser una juxtaposició de gent molt rica i de gent molt pobre en violent contrast, és una graduació d'estaments, amb predominància dels mitjans, que s'estén des de l'operari qualificat fins als petits industrials i comerciants, passant per la pagesia arrelada a la terra pel seureu.

Per això el règim social franquista, que és una mena de feudalisme totalitari, es fa més repulsiu als ulls del nostre poble. És un règim de deshumanització i crueltat. Els que tenen la paraula a les seves mans esclafan als que es troben incensats. Amb el desgall del qui treballa es vesteix el guasima.

L'economia franquista va de pressa cap a la bancarrota; però mentre tant els seus manegadors i especuladors s'omplen els ventres i les butxaques. Ni als pobles peninsulars, ni el món democràtic, ni els homes de llibertat i de cor, no poden consentir que duri més aquest règim de follia. No us ho creuen, catalans, que hagi de durar indefinidament, ni tan sols que hagi de durar geire. No us creieu que tingui a l'exterior cap simpatia. Si hi ha qui vacil·la encara abans de donar-li el cop final no és pas per cap atenuació del senyspreu que li inspira.

Tots els estaments de Catalunya han de condemnar el règim d'escàndol i explotació ben simbolitzat pel jou i les fletxes. Els qui creient afavorir els interessos particulars ajudessin Franco i la seva gent, no farien més que contrariar -amb perjudici de tots, però principalment d'ells mateixos- els esforços per posar terme sense greu trasbals a la dictadura i instaurar pacíficament un règim de llibertat i de justícia, on el treball i els treballadors siguin enaltits.

Catalunya és de tots els catalans, i cal dir que per catalans tenim el qui d'altres terres venen a la nostra per treballar-hi i la saben conèixer i estimar. La pròxima etapa de concòrdia política i d'ordre social cooperarà al redreçament dels drets i de la riquesa de Catalunya. En lloc de la Catalunya tancada i explotada d'ara hem d'alçar la Catalunya de tots, just i lliure.

LES EMISSIONS CATALANES DE LA R. B. C.

Ampliant la nota publicada en el nostre BUTLLETÍ anterior, referent a les emissions que, en llengua catalana, ha vingut fent la R.B.C. de Londres, avui podem afegir -després d'insistir en la conveniència d'enviar cartes a aquella emissora demanant que no sigui suspesa la radiació en català- que, per informes particulars que hem arribat a coneixement nostre, els causants de la probable supressió d'aquelles radiacions són, entre altres "personatges", el senyor Madariaga i la seva filla.

No podem arribar a comprendre que és el que entenem que pot arribar a perjudicar si l'Església anglesa, fent cas omís de les indicacions i particulars punts de vista dels Madariaga, para i filla, seguiu mantenint el progrés que, d'una manera espontània, va determinar tirar endavant la Direcció de la R.B.C., tan acollida a la nostra terra, ara, que no hi ha guerra, com ho era abans, en el conflicte, quan la sort de les armes de les nacions brides passava per moments precaris.

Elle radiodifusió catalana, diàriament, amb l'esperit contrari i amb lluita constant amb les interferències portuadades dels elements germànics oficials de l'Estat espanyol, s'interessaven pel bon fi de les jornades bilingües, sense tenir en compte els moments adversos que, diàriament, van coincidint en el transcurs de la darrera guerra de les nacions. Per part del poble català, no s'havia perdut mai la fe en la victòria final; per tant, s'havia arribat a al·lugar tan estretament la política sentimentalitat liberal i nacionalista amb les contrarietats de guerra sofertes pels homes del Regne Unit, que si, posen per exemple, Catalunya hagués pogut fer un gest en pro de l'esperit herbi d'aquell poble, Catalunya l'hauria realitzat, ben desintressadament, per tal de evitar el límit a des pacia veure's enfrontat.

Però mesaren els moments de tènues adversitat i, guanyant posicions, una carrera l'altra, i enrobretint, a cada instant, tot el potencial bilingüe que els pobles aliats eren capaces de posar, així com els totalitarismes italià i alemany, representats i encarnats pel Duce i pel Führer, culpables principals de la terrible convulsió que el món no ha pogut superar encara. Així com aquelles totalitarismes, però no asborraren, pel que es veu, l'esperit de l'ètic i subjugador que, malgrat tot, porten arrapats a l'ànima certe homes de retardada mentalitat unitarista els quals no poden venir-se al cel és el cas dels Madariaga, "and Company". A tolerar els corrents de llibertat que en el propi Regne Unit han emanat, unificats, a fer triomfar, que vol dir fer prevaldre, al menys, un cert respecte per a les característiques i peculiaritats nacionals dels pobles i, per damunt de tot, les que fan referència a la parla. Però que nomaltres, catalans, estíem per damunt de tot i que per nos ni per ningú ens avindrem en no veure respectada.

Ja sabem que hi han homes que s'han vingut a cotitzar llur esperit; veïem, però, també, far saber a tothom que hi ha pobles que, jamai, a cap arreu, voldran vendre's l'ànima.

~~~~~

Recolteu cada dia, a les 22:30 hores, els programes de la Radiodifusió Francesa, al servei de la Llibertat i de la Democràcia, on es mitja, de 528'6 metres, i curta de 41'21 metres.

Recolteu la ràdio de París seguint molt sovint les notícies de la

L'EXPOSICIO ESPERITUAL DE CATALUNYA

Nova York.- A iniciativa del notable pianista i compositor sabadellenc, Agustí Borgunyó, gran proteutor de la música catalana als Estats Units, el "Händelschen Glee Club", sota la direcció del mestre Casare Sodero, ha inclòs en el seu programa de composicions corals les sardanes "El emigrant" i "El Emperador", les quals seran cantades en anglès. De l'adaptació se'n ha encarregat el mestre Borgunyó. J. Ventura i Sureda ha escrit un resum explicatiu de la nostra dansa nacional per al programa de l'audició.

***

Mèxic.- Com cada any, la Fira del Llibre de Mèxic ha atret una extraordinària afluència de visitants. També s'han fet un deure d'assistir-hi tots els estrangers que s'han trobat aquests dies de pas, a Mèxic. I, com cada any, el poble de Catalunya s'ha fet distintiu entre els de totes les nacionalitats que hi són representades.

El "stand" català d'aquany, era una construcció harmoniosa i estilitzada que acreditava el gust artístic del seu projectador, el dibuixant català que ha popularitzat el pseudònim de Tisner. Al fons, ocupava un gran pany de paret un gran mapa dels territoris de parla catalana i, a banda i banda, hom podia llegir, en català, en espanyol i en anglès, que el poble era "patrocinat pel Govern de Catalunya". Altres llegendes redactades en espanyol per a que se n'assabentessin els habitants del país, recordaven que "perseguida per Franco la cultura catalana perdava en el exili" i, en la que orientava la vitrina de periòdics "El únic país del món on està prohibida la publicació de periòdics catalans, es Catalunya".

El seu cost total ascendí a dos mil pesos mexicans que foren aportats per una dot cents compatriotes.

***

EFEE.- En el 50^è anual d'Arts Plàstiques de l'Escola de Belles Arts de la Universitat de Xile, dos joves catalans han obtingut un èxit que ens fa gran remarcar. Josep M. Balcells, va guanyar la primera distinció, el Premi d'Honor, tota la jurada ha elogiat unànimament la qualitat de l'obra del nostre compatriota.

Jaume Català ha obtingut el premi "Facultat de Belles Arts", pel conjunt de la seva obra.

***

RESUMARI DE LA REVISTA DE CATALUNYA.- Ha reaparegut, a França, la "Revista de Catalunya" Excol. L'edició presentada, aquest número 102 de la "Revista" fa honor a la seva tradició. En 144 pàgines de text poden llegir-se hi assaigs, cròniques i crítiques signades per Josep Carner, Antoni Rovira i Virgili, Josep Guerrero i Molares, Rafael Tasis, Jaume March, Pere Joan de Masdevallès, Andorra, J. Serra Hunter, Agustí Casanov, H. Serra i Huret, J. Torrens Ibañez, Josep M. Guàrdia, Joan Lluís, Joan Lluís, Josep Solana, Milià Vico, Hi ha un conte de Pere Calders i diverses peces de J. Aguiló i Garriga.

Per de moment la "Revista de Catalunya" sortirà cada tres setmanes.

ELS JOCS FLORALS DE LA LLINGUA CATALANA

S'ha fet públic el Cartell dels Jocs Florals de la Llengua Catalana que es celebraran a Londres l'Onze de setembre d'enguany. El Cartell definitiu confirma els premis ja anunciats en el Cartell provisional, que ja feren conèixer en el darrer número d'aquest BUTLLETÍ.

"Figuren en el Cartell dos premis nous:

PRIMER, dotat amb deu lliures esterlines, per la Delegació Basca a la Gran Bretanya, a la millor composició en vers o en prosa que es refereixi al tema "Guernica".

SEGON, dotat amb deu lliures esterlines, pel "Foment de la Sardana", de Perpinyà, a un treball en prosa que gloriï algun fet rellevant realitzat per catalans en la darrera guerra mundial o en les lluites de la resistència en els països ocupats."

Sunt interessant a destacar del Cartell és que prorroga la data límit en què podran rebre's a Londres i a l'adreça anunciada (Senyor Secretari dels Jocs Florals de la Llengua Catalana - 36, Moreland Court, London N. W. 2), les composicions destinades als Jocs Florals. Inicialment la data era del 31 de Juliol i ara queda fixada en la del 8 d'Agost.

*****

Responent a nombroses consultes i demandes rebudes en el sentit que no són estrictament obligatori la condició fixada, en el Cartell, d'haver de presentar tres exemplars de tota composició o treball destinat als Jocs Florals, el Secretariat es complau en aclarir, que la norma mencionada té per objecte, el facilitar la tasca del Jurat i que aquesta pugui portar-se a terme amb la urgència que requereix; i que essent natural d'aplicar-la a les poesies i treballs curts, no obstant si alguna novel·la, obra teatral o assaig presentats no han pogut ésser còpiats i tramesos en tres exemplars, no serà això motiu perquè els esmentats treballs quedin exclòs del concurs.

*****

"No és missió de la DELEGACIÓ D'INFORMACIÓ, A L'INTERIOR, DEL GOVERN DE LA GENERALITAT, l'interferir-se en l'actuació particular ni en les doctrines dels partits o de les organitzacions, o regular les relacions entre els diversos matissos de l'opinió pública catalana; això és potestatiu i exclusiu d'aquella partit i d'aquelles organitzacions.

El GOVERN DE CATALUNYA pretén servir als drets permanents de la Pàtria i plasmar d'una manera visible als ulls del món democràtic, la voluntat lliurement expressada del poble que representa".

((((-)))